

21.4.5

(הא מני ר"ש היא) 48b → (כיצד משך הימנו) 47b

1. וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו: ויקרא פרק כה פסוק יד
 2. נפש כי תחטא ומעלה מעל בה' וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו: ויקרא פרק ה פסוק כא
 3. והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה אשר מצא: ויקרא ה.כג
 4. או מפל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו: ויקרא פרק ה פסוק כד

- I Dispute ר"ל re: essential קנין of goods מה"ת (Analysis of 'משנה ב' – example of point in transaction when it is irrevocable)
- a מעות – ר"י, rabbis introduced משיכה to protect buyer in case of אונס to his goods after having paid (before משיכה)
- b ר"ל – משיכה – (as per v. 1)
- i ר"י – ר"י excludes קרקע from limitations of אונאה (can't be "handed over")
- ii ר"ל – that is inferred from קנה או (unnecessary)
- 1 ר"י – necessary to teach that אונאה applies to both buyer and seller
- 2 ר"ל – infers both of those – או קנה – application to seller; משיכה teaches מיד
- c Arguments:
- i ר"י's opinion at the end of our משנה – whoever holds the כסף has control
- 1 Supports ר"י
- 2 ר"ל – indeed, ר"ש disagrees – and that is the root of the dispute ר"ש/חכמים
- 3 ר"י – root of their dispute is whether to accept חסדא, ר"י חסדא משיכה is for the benefit of both seller and buyer
- (a) ר"ש doesn't accept – only for benefit of seller
- (b) חכמים accept it
- ii Penultimate clause in משנה – אבל אמרו מי שפרע... –
- 1 Supports ר"י – that's why there's an "אבל" (meaning, he's not legally bound to complete the sale before paying)
- 2 ר"ל – the אבל is due to his oral commitment to complete the transaction
- (a) Challenge: words alone don't generate מי שפרע:
- (i) ר"ש even though a קונה is טלית a gold coin and not the inverse,
1. Nonetheless: someone who doesn't stand by his word is under the imprecation of מי שפרע...
 2. However: someone who merely doesn't complete a transaction to which he orally agreed isn't well-thought of by חכמים – but there is no greater imprecation on him (i.e. not a מי שפרע)
- (ii) Answer: an oral agreement where money has changed hands generates מי שפרע;
1. But: an oral agreement without money changing hands only rises to level of נוחה הימנו
- d דבא support for ר"ל from vv.2-3 and from a ברייתא:
- i פסוקים v. 2 lists עושק and תשומת יד, which are interpreted by ר"י חסדא as variations of פקדונות:
- 1 תשומת יד: if the לוה set aside a כלי as a משכון and he then refuses to hand it over
- 2 עשק: if the hirer sets aside a guarantee for payment to his workers and then refuses to hand it over
- 3 Then: v. 3 (returning these things) omits תשומת יד
- (a) Explanation: since the מלוה never took it (משיכה), there is nothing to return → משיכה קונה מה"ת
- (i) Challenge (דבא to ר"י פנא): perhaps it is included under עושק
1. Case: worker received surety, then entrusted it to hirer as פקדון
2. Comeback: we could posit the same with תשומת יד – where the מלוה got the משכון and returned it to the לוה as a פקדון
- a. Answer: had text restated תשומת יד, we may have said this – neither support nor defeat ר"ל
- b. However: now that the text omitted it, it is support for ר"ל
- 4 Challenge: ר"ש – the text does (allude to) a return of תשומת יד – in v. 4 (as per רב)
- (a) Answer: but it doesn't state a return of תשומת יד explicitly
- ii מעל ברייתא: if someone gave a coin of הקדש to a bathhouse attendant –
- 1 דב: only a בלן, since there are no goods for him to give (משיכה), his service has already been completed
- (a) But: in case of barber, (e.g) no מעילה until there is משיכה of the goods
- (b) Challenge: we find that giving coins of הקדש to barber generates immediate liability for מעילה
- (c) Answer: that is if the barber is non-Jewish (where מעות קונות according to all)
- (i) Support: ruling that if he gives coins to barber etc. – no מעילה until משיכה – resolved by נכרי vs. ישראל
- iii Challenge: מעל – מעות הקדש ר"י rules that מעות קונות מה"ת and לוי found a ברייתא that a wholesaler who buys with מעות הקדש
- 1 ר"ש's defense: those are according to ר"ש